

Družina - 22. Praznovanje

Danes začenjamo kratek sprehod skozi tri razsežnosti, ki določajo ritem družinskega življenja: praznik, delo, molitev.

Začnimo s praznikom. Povejmo takoj na začetku, da je praznik Božja iznajdba. Spomnimo se pripovedi o stvarjenju iz Prve Mojzesove knjige: »Sedmi dan je Bog dokončal delo, ki ga je naredil, in počival je sedmi dan od vsega dela, ki ga je storil. In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil, kajti ta dan je počival od vsega svojega dela, ki ga je storil, ko je ustvarjal« (2,2-3). Bog sam nas poučuje kako važno je posvetiti določen čas opazovanju in uživanju ob tistem, kar je bilo pri delu dobro storjenega. O delu govorim ne samo v smislu dejavnosti in poklica, ampak v širšem smislu: o vsaki dejavnosti, s katero možje in žene lahko sodeljemo z Božjo stvariteljsko dejavnostjo.

Praznik torej ni samo lenoba ob sedenju v naslonjaču ali pijanost ob nekem bedastem zaključku. Praznik je predvsem ljubezni in hvaležnosti poln pogled na dobro opravljeno delo.; praznujemo delo. Tudi vi, novoporočenci, praznujete delo lepega časa zaroke, kar je lepo. Je čas, ko gledate otroke ali vnuke, ki rastejo in mislite, kako dobro je to. To je čas, ko gledamo svoj dom, prijatelje, ki jih gostimo, skupnost, ki nas obdaja, in mislimo, kako dobro je to! Tako je storil Bog, ko je ustvaril svet. In neprestano dela tako, zakaj Bog neprestano ustvarja, tudi ta trenutek!

Se zgodi, da kak praznik pride ob težkih ali bolečih okoliščinah in ga praznujemo "s stisnjenimi zobmi". Pa tudi v takih primerih prosimo Boga z moč, da ne bo izzvenel v prazno. Vi, matere in očetje dobro veste, kolikokrat ste zaradi ljubezni do otrok pripravljene pogoltniti nevšečnosti zato, da bi pustili njih uživati v praznovanju, da bi okušali, kar je dobrega v življenju. Koliko ljubezni je v tem!

Tudi v delovno okolje znamo včasih vtihotapiti kak praznični žarek, ne da bi pri tem zanemarili svoje dolžnosti: kak rojstni dan, kako poroko, kako rojstvo otroka, kot tudi poslovitev starega ali prihod novega sodelavca. Vse to je važno. Važno je praznovati. To so trenutki družinske bližine v kolesju produkcije, ki storijo toliko dobrega!

Toda resnični čas praznika zaustavi poklicno delo in je svet, ker spominja moškega in žensko, da sta ustvarjena po podobi Boga, ki ni suženj dela, ampak

Gospod, zato tudi mi ne smemo nikoli biti sužnji dela, ampak "gospodje". Glede tega je neka zapoved, zapoved, ki zadeva vse brez izjeme! Pa vemo, da je kljub temu na milijone mož in žena in celo otrok, ki so sužnji, izkoriščani sužnji dela, kar je nasprotno Bogu in proti dostojanstvu človeške osebe. Obsedenost z gospodarskim dobičkom in učinkovitost moderne tehnike ogrožata človeške ritme življenja, saj ima življenje svoje človeške ritme. Čas počitka, posebnno nedeljskega, nam je namenjen, da bi mogli uživati tisto, kar se ne ustvarja in ne porablja, se ne kupuje in ni naprodaj. V resnici pa vidimo, da hoče ideologija dobička in porabe požreti še praznik: včasih jo skrčijo v "kupčijo", v način kako priti do denarja in ga zapraviti. Mar delamo za to? Nenasitnost porabništva, ki vodi v zapravljanje, je nevaren virus, ki nas med drugim pusti na koncu bolj utrujene, kot smo bili poprej. Škoduje pravemu delu, krajša življenje. Pokvarjeni praznični ritmi povzročajo žrtve, pogosto mlade.

Končno je čas praznika svet, ker je v njem Bog navzoč na poseben način. Nedeljska evharistija prinaša prazniku vso milost Jezusa Kristusa: njegovo navzočnost, njegovo ljubezen, njegovo darovanje, njegovo ustvarjanje skupnosti, njegovo življenje z nami ... Tako vse, kar se dogaja, prejme njegov polni smisel: delo, družina, veselje in vsakdanji napor, tudi trpljenje in smrt; Kristusova milost vse preoblikuje.

Družini je dana izredna sposobnost, da razume, vzdržuje in deli svojsko vrednost časa praznika. Kako lepi so prazniki v družini! Še posebej nedelja. Ni slučajno, da uspejo najbolje tisti prazniki, pri katerih je prostor za vso družino.

Izkaže se, da je življenje družine boljše od naporov, ki jih nalaga, če ga gledamo z očmi vere. Pokaže se kot mojstrovina preprostosti, lépo, ker ni izumetničeno, ponarejeno, ampak sposobno sprejeti vase vse vidike resničnega življenja. Pokaže se nam kot neka "zelo dobra" stvar, kot je rekel Bog ob koncu stvarjenja moža in žene (prim. 1Mz 1,31). Praznik je torej dragocen Božji dar, ki ga je Bog naklonil človeški družini, zato ga ne uničujmo!